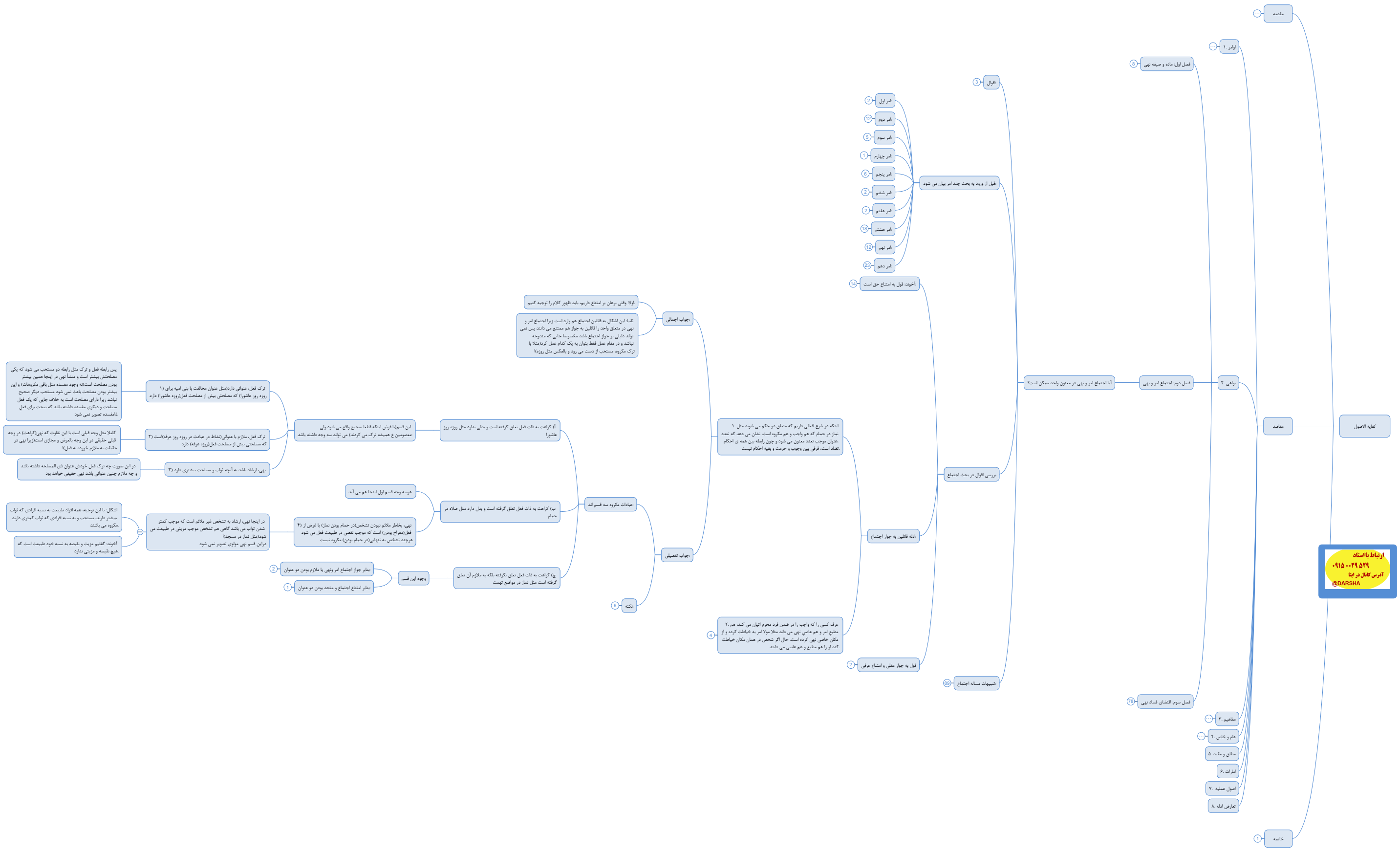

- کفایه الاصول
  - مقدمه
  - مقاصد
    - ۱. اوامر
    - ۲. نواهی
      - فصل اول: ماده و صیغه نهی ⑧
      - فصل دوم: اجتماع امر و نهی
        - آیا اجتماع امر و نهی در معنون واحد ممکن است؟
          - اقوال: ③
          - قبل از ورود به بحث چند امر بیان می شود:
            - امر اول: ②
            - امر دوم: ⑫
            - امر سوم: ⑤
            - امر چهارم: ①
            - امر پنجم: ⑥
            - امر ششم: ②
            - امر هفتم: ②
            - امر هشتم: ⑱
            - امر نهم: ⑫
            - امر دهم: ㉓
          - بررسی اقوال در بحث اجتماع
            - آخوند: قول به امتناع حق است ⑭
            - ادله قائلین به جواز اجتماع:
              - ۱. اینکه در شرع افعالی داریم که متعلق دو حکم می شوند مثل نماز در حمام که هم واجب و هم مکروه است، نشان می دهد که تعدد عنوان موجب تعدد معنون می شود و چون رابطه بین همه ی احکام تضاد است، فرقی بین وجوب و حرمت و بقیه احکام نیست.
                - جواب اجمالی:
                  - اولا: وقتی برهان بر امتناع داریم، باید ظهور کلام را توجیه کنیم.
                  - ثانیا: این اشکال به قائلین اجتماع هم وارد است زیرا اجتماع امر و نهی در متعلق واحد را قائلین به جواز هم ممتنع می دانند پس نمی تواند دلیلی بر جواز اجتماع باشد مخصوصا جایی که مندوحه نباشد و در مقام عمل فقط بتوان به یک کدام عمل کرد(مثلا با ترک مکروه، مستحب از دست می رود و بالعکس مثل روزه)!
                - جواب تفصیلی:
                  - عبادات مکروه سه قسم اند:
                    - أ) کراهت به ذات فعل تعلق گرفته است و بدلی ندارد مثل روزه روز عاشورا
                      - این قسم(با فرض اینکه قطعا صحیح واقع می شود ولی معصومین ع همیشه ترک می کردند) می تواند سه وجه داشته باشد:
                        - ۱) ترک فعل، عنوانی دارد(مثل عنوان مخالفت با بنی امیه برای روزه روز عاشورا) که مصلحتی بیش از مصلحت فعل(روزه عاشورا) دارد
                          - پس رابطه فعل و ترک مثل رابطه دو مستحب می شود که یکی مصلحتش بیشتر است و منشأ نهی در اینجا همین بیشتر بودن مصلحت است(نه وجود مفسده مثل باقی مکروهات) و این بیشتر بودن مصلحت باعث نمی شود مستحب دیگر صحیح نباشد زیرا دارای مصلحت است به خلاف جایی که یک فعل مصلحت و دیگری مفسده داشته باشد که صحت برای فعلِ ذامفسده تصویر نمی شود.
                        - ۲) ترک فعل، ملازم با عنوانی(نشاط در عبادت در روزه روز عرفه)است که مصلحتی بیش از مصلحت فعل(روزه عرفه) دارد
                          - کاملا مثل وجه قبلی است با این تفاوت که نهی(کراهت) در وجه قبلی حقیقی در این وجه بالعرض و مجازی است(زیرا نهی در حقیقت به ملازم خورده نه فعل)!
                        - ۳) نهی، ارشاد باشد به آنچه ثواب و مصلحت بیشتری دارد.
                          - در این صورت چه ترک فعل خودش عنوان ذی المصلحه داشته باشد و چه ملازم چنین عنوانی باشد نهی حقیقی خواهد بود
                    - ب) کراهت به ذات فعل تعلق گرفته است و بدل دارد مثل صلاه در حمام
                      - هرسه وجه قسم اول اینجا هم می آید.
                      - ۴) نهی، بخاطر ملائم نبودن تشخص(در حمام بودن نماز) با غرض از فعل(معراج بودن) است که موجب نقصی در طبیعت فعل می شود هرچند تشخص به تنهایی(در حمام بودن) مکروه نیست
                        - در اینجا نهی، ارشاد به تشخص غیر ملائم است که موجب کمتر شدن ثواب می باشد گاهی هم تشخص موجب مزیتی در طبیعت می شود(مثل نماز در مسجد)!
                          درین قسم نهی مولوی تصویر نمی شود
                          - اشکال: با این توجیه، همه افراد طبیعت به نسبه افرادی که ثواب بیشتر دارند، مستحب و به نسبه افرادی که ثواب کمتری دارند مکروه می باشند.
                          - آخوند: گفتیم مزیت و نقیصه به نسبه خود طبیعت است که هیچ نقیصه و مزیتی ندارد.
                    - ج) کراهت به ذات فعل تعلق نگرفته بلکه به ملازم آن تعلق گرفته است مثل نماز در مواضع تهمت
                      - وجوه این قسم
                        - بنابر جواز اجتماع امر ونهی یا ملازم بودن دو عنوان: ②
                        - بنابر امتناع اجتماع و متحد بودن دو عنوان: ①
                  - نکته: ⑥
              - ۲. عرف کسی را که واجب را در ضمن فرد محرم اتیان می کند، هم مطیع امر و هم عاصي نهی می داند مثلا مولا امر به خیاطت کرده و از مکان خاصی نهی کرده است. حال اگر شخص در همان مکان خیاطت کند او را هم مطیع و هم عاصی می دانند. ④
            - قول به جواز عقلی و امتناع عرفی ②
          - تنبیهات مساله اجتماع: (89)
      - فصل سوم: اقتضای فساد نهی (78)
    - ۳. مفاهیم
    - ۴. عام و خاص
    - ۵. مطلق و مقید
    - ۶. امارات
    - ۷. اصول عملیه
    - ۸. تعارض ادله
  - خاتمه ①

ارتباط با استاد
۰۹۱۵۰۰۲۹۵۲۹
آدرس کانال در ایتا
@DARSHA